

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii

Ce să cerem de la Dumnezeu prin rugăciune

E semnificativ ce cerem lui Dumnezeu. Zice cineva că pe om îl poți cunoaște mai bine după întrebările pe care le pune, decât după răspunsurile pe care le dă. Cuvântul se poate construi și mai restrâns, din punct de vedere religios.

Adâncimea lui Dumnezeu într-un om sau superficialitatea (cât de la suprafață este Dumnezeu în om) o poți cunoaște din lucrurile pe care le cere, mai bine decât din cuvintele pe care le spune.

Unii nu-I cer nimic;

Alții Îi cer nimicuri.

Unii Îi cer socoteală,

Alții, să facă El ce vor ei !

Iar alții, să nu existe în fața lor.

Și pomelnicul s-ar putea lungi.

Prescurtăm. În această privință, sfinții ajungeau unii ca îngerii, care unindu-se întru totul cu voia lui Dumnezeu, pentru ei nu mai voiau ceva deosebit, de aceea nici nu-I mai cereau nimic. Așa se aseamănă începuturile și sfârșitul credinței: unii nu-I cer nimic sau Îi cer nimicuri, iar ceilalți, sfinții, nu mai cer nimic. Sfinții cei mari, din desăvârșita credință în Dumnezeu, nu mai cereau nici măcar mântuirea. Smerenia acestora atinsese desăvârșirea. Totuși, mântuirea, desăvârșirea, e acel lucru care trebuie! Pentru acest lucru - iertarea lumii - se roagă și Sfinții din cer.

Așa-s îngăduite și rânduite lucrurile, că e destul să se decidă cineva în mod profund pentru motivarea sa în existență, pentru Iisus, și îndată îi curg împotriva toate motivele simplificate, droaia de nimicuri, vrând să-l deruteze, să-i dovedească hotărârea o ușurătate. Dar a vinde și a da de pomană toate „nimicurile” lumii, înseamnă ca Duhul Sfânt, „vântul” care suflă unde vrea, te-a ușurat de ele, înseamnă că zarea conștiinței tale s-a limpezit, grija vieții nu mai sunt spinii ci numai roadele - „crinii câmpului”. Și în țarină, în pământul inimii, în inima creștină, răsare Iisus, sădit acolo la Sfântul Botez și dă vieții tale sensul de la obârșie.

Iată pentru ce se roagă Împărăteasa Maică și pentru ce se face bucurie mare în ceruri.

Din învățăturile Pr. Arsenie Boca – Talanții Împărăției

Grafică realizată de Maria Gheorghiu

Evangelia acestei duminici

- Matei VIII, 5-13 -

5. Pe când era în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L,
6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog chinându-se cumplit.
7. Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca.
8. Dar sutașul, răspunzând, i-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.
9. Că și eu sunt sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se du-ce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.
10. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă, la nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință.
11. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor.
12. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.
13. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

Pelerin la locuri și momente sfinte

Vă prezentăm un așezământ mănăstiresc reactivat acum doar câțiva ani:

Mănăstirea "Sfântul Atanasie" – Podgorii Copou, Iași

Biserica Mănăstirii cunoscută și ca Biserica „Sfântul Atanasie” sau „biserița dintre vii” a fost construită conform pisaniei ce se găsește deasupra intrării în biserică, de către domnitorul Vasile Lupu într-un timp foarte scurt, în 1683, în codrii seculari ai Copoului. Legenda spune că în timpul unei invazii a tătarilor în orașul Iași, Doamna Teodosia, soția domnitorului, a fugit îngrozită în pădure, ascunzându-se într-o scorbură de copac.

După ce furia tătarilor trecu, domnul își căută în toate părțile soția, mergând pe culmea dealurilor, până ce auzi în vale, lătratul câinelui său de vânatoare. Astfel o găsește pe nefericita soție ascunsă într-o scorbură. De bucurie că o găsi pe doamnă sănătoasă, porunci tăierea copacului și ca drept mulțumire lui Dumnezeu zidi o biserică. De atunci regiunea de nord a orașului poartă numele Copou, după numele câinelui său de vânatoare.

„Pentru satul din vremuri, pentru boierii săteni de mai târziu, dar și pentru rugăciunile unor călugări de mult așezați în această parte a codrilor Iașilor se clădise mănăstirea Sfântul Atanasie. La început a fost din lemn, apoi vine Vasile Lupu, domnul ce lăra în daruri și o biserică din piatră se înalță pe această modălcă de pământ gras... La începutul unui veac nou, mănăstirea era dărâmată. Constantin Vodă-Duca o drege (în anul 1702). El pune lângă pisania slavonă a lui Vasile Lupu, piatra lui grecească de marmură albă cu stema țării. ”

Nicolae Iorga spune: „La 1800 era chiar pustie cu totul , și iată că se află un egumen gospodar la Trei Ierarhi, și acest grec ... face din nou biserică”, la anul 1809.

A fost metoc al mănăstirii Karakalu din Sfântul Munte, iar până în 1821 călugării viețuitori erau greci. După secularizarea averilor mănăstirești 1864, mănăstirea devine parohie.

La 29 aprilie 2001, într-un cadru solemn , Î.P.S. Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a reactivat mănăstirea Sfântul Atanasie ca așezământ monahal de călugărițe, mănăstirea primind și al doilea hram „Duminica Mironosițelor”.

Reactivarea, după 140 de ani, a acestei mănăstiri reprezintă încă o inițiativă de revenire la atmosfera duhovnicească, pe care o resimțeau locuitorii Iașilor la umbra mănăstirilor și în același timp un imbold la o trăire autentică a Evangheliei.

Georgiana Aioanei

Rugăciunea se face cu durere pentru semenii

Întrebat despre modul cum trebuie făcută rugăciunea pentru a fi primită la Dumnezeu și pentru a aduce împlinirea cererilor noastre, Cuviosul Paisie Aghioritul, trăitor la Muntele Atos, săvârșit din viață în anul 1994, oferă acest răspuns:

«Cheia reușitei este ca pe om să-1 doară. Dacă nu îl doare, poate sta ore întregi cu metania în mână și rugăciunea lui să nu aducă nici un rezultat. Dacă există durere pentru problema pentru care te rogi, chiar și cu un suspin faci rugăciune din inimă.

Mulți, atunci când alții le cer să se roage pentru ei, nu au timp, se roagă fie și cu un suspin pentru problema aceluia. Nu spun ca să nu se facă rugăciune, ci, dacă se întâmplă să nu fie timp, chiar și un suspin pentru durerea celuilalt este o rugăciune din inimă; adică echivalează cu ore de rugăciune. Citești, de pildă, o scrisoare, vezi o problemă, suspini și după aceea te rogi. Oh, asta e mare lucru! Înainte de a apuca receptorul, înainte de a forma numărul, Dumnezeu te aude! Și să vezi cum se înștiințează și celălalt! Să vedeți cum demonizații înțeleg atunci când se face rugăciune pentru ei și strigă, oriunde s-ar afla!

Adevărata rugăciune începe de la durere; nu este plăcere, "nirvana". Dar ce fel de durere este? Omul se chinuiește în sensul eel bun. Îl doare, geme, suferă, atunci când face rugăciune pentru orice. Știți ce înseamnă a suferi? Da, suferă, pentru că participă la durerea generală a lumii sau a unui om în particular. Această participare, această durere Dumnezeu o răsplătește cu veselia dumnezeiască.

Desigur ca nu omul cere veselia dumnezeiască, ci ea vine ca o consecință, deoarece participă la durerea celuilalt. Cum va începe? - Află ceva, de pildă, despre un accident. "Ah !" - suspină el și Dumnezeu îndată, îi da mângâierea dumnezeiască pentru puțin suspin. Vede pe unul îndurerat și iarasi, suferă împreună cu el, iar Dumnezeu îl mângăie cu mângâierea dumnezeiască, nu rămâne cu acea amărăciune. Iar celălalt este ajutat prin rugăciunea lui. Sau se gândește: "Dumnezeu ne-a dat atâtea; eu ce am făcut pentru Dumnezeu ?" Mi-a făcut mare impresie ceea ce mi-a spus un suflet: "Îngerii își acoperă fețele atunci când se săvârșește Sfânta Taină a Dumnezeieștii Liturghii și noi ne împărtășim cu Trupul lui Hristos. Eu ce am făcut pentru Hristos ?" Unul ca acesta suferă în sensul eel bun.

- *Părinte, cum înțelege cineva că celălalt s-a folosit prin rugăciunea sa?*

- Este înștiințat de aceasta prin mângâierea dumnezeiască ce o simte înăuntrul său după

rugăciunea ce-a făcut-o cu durere, din inimă. Dar mai întâi trebuie ca durerea celui alt să o faci durerea ta și după aceea să faci și rugăciune din inimă. Dragostea este o însușire dumnezeiască și ea îl vestește pe celălalt. Și în spitale, când pe medici și pe surori îi doare pentru bolnavi, acesta este medicamentul cel mai eficace dintre toate medicamentele ce li se dau. Bolnavii simt că se interesează de ei și simt siguranță, mângâiere. Celui care suferă nu trebuie să-i spui multe cuvinte, nici să-l dăscălești. Înțelege că te doare pentru el și astfel se folosește. Durerea este totul. Dacă ne doare pentru ceilalți uităm de noi înșine și de problemele noastre.»

Același cuvios părinte se arată foarte îngrijorat față de egoismul ce stăpânește pe creștinul contemporan:

«Odinioară în patria mea, în Farasa (localitate grecească), oamenii spuneau: "Dacă ai vreo treabă, n-o lăsa pentru mâine. Dacă ai mâncare bună, las-o pentru mâine, căci poate vine vreun musafir". Astăzi însă se gândesc: "Să lăsăm treaba, că poate va veni cineva mâine și ne va ajuta. Dar mâncarea cea bună s-o mancăm în astă-seară". Astăzi cei mai mulți se învârtesc în jurul lor. Se gândesc numai la ei înșiși. Să presupunem că plouă, se face potop. Veți vedea că cei mai mulți dintre voi se vor gândi dacă nu au rufe puse la uscat ca să meargă să le adune. Asta nu e rău, dar nu se duc mai departe. Rufele de se vor uda, iarăși se vor usca. Dar cu cei ce secera ce se întâmplă? Va doare pentru ei, ca să faceți vreo rugăciune? Sau trăznește. Nu știu de s-ar afla 5-6 suflete să-și aducă aminte de sărmanii țărani, sau de aceia ce au sere. Adică omul nu se gândește la celălalt, nu iese din sine, ci se învârte mereu împrejurul său. Iar atunci când se învarte împrejurul său, se are drept centru pe sine, nu-L are pe Hristos. Este în afară de axul care este Hristos.

Ca să ajunga să se gândească la celălalt, trebuie mai întâi ca mintea lui să fie la Hristos. Atunci omul se gândește și la aproapele și după aceea se gândește și la animale și la toată natura. Iși are stația deschisă și, de îndată ce primește vestea, aleargă să ajute. Iar dacă mintea lui nu este la Hristos, inima lui nu lucrează și de aceea nu iubește nici pe Hristos și nici pe semenul său, cu atât mai puțin natura, animalele, copacii, plantele. Așa cum vă mișcati, cum să ajungeți la măsura să aveți comuniune cu animalele și cu păsările? Dacă

vreo pasăre cade de pe acoperiș o veți hrăni. Iar dacă nu cade de pe acoperiș, nu vă gândiți s-o hrăniți... Și dacă cineva se gândește și-l doare pentru creație, cu atât mai mult se va gândi la Creatorul ! Dacă omul nu se mișcă așa, cum se va armoniza cu Dumnezeu?»

Cuv. Paisie Aghioritul, Trezire Duhovnicească

FAPTELE MILOSTENIEI TRUPEȘTI

1. A sătura pe cel flămând.
2. A da de băut celui însetat.
3. A îmbrăca pe cel gol.
4. A primi în casă pe cel străin.
5. A cerceta pe cel bolnav.
6. A cerceta pe cel din temniță.
7. A îngropa pe cel mort.

FAPTELE MILOSTENIEI SUFLETEȘTI

1. A îndrepta pe cel ce greșește.
2. A învăța pe cel neștiutor.
3. A da sfat bun celui ce stă la îndoială.
4. A ne ruga pentru aproapele.
5. A mângâia pe cei întristați.
6. A suferi cu răbdare asupra și a întări și pe alții la răbdare când sunt asupriți.
7. A ierta pe cei ce ne-au greșit

RONDELUL MEU

Când am fost ură, am fost mare,
Dar, astăzi, cu desăvârșire
Sunt mare, căci mă simt iubire,
Sunt mare, căci mă simt uitare.

Ești mare când n-ai îndurare,
Dar te ridici mai sus de fire
Când ți-este inima iubire,
Când ți-este sufletul iertare.

Știu: toate sunt o-ndurerare,
Prin viață trecem în neștire,
Dar mângâierea e-n iubire,
De-ar fi restriștea cât de mare,

Și înălțarea e-n iertare.

Alexandru Macedonski

Rugăciunea Domnească

Tatăl nostru, Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Amin.

- Nu spune: **TATĂL** dacă nu te porți în fiecare zi ca un adevărat fiu.
- Nu spune: **NOSTRU** dacă trăiești în egoism.
- Nu spune: **CARE EȘTI ÎN CERURI**, dacă te gândești doar la lucrurile pământești.
- Nu spune: **VIE ÎMPĂRĂȚIA TA** dacă o confunzi cu succesul material.
- Nu spune: **FIE VOIA TA**, dacă te răzvrățești sau ești nemulțumit atunci când dai de necaz.
- Nu spune: **PÂINEA NOASTRĂ CEA DE TOATE ZILELE DĂ-NE-O NOUĂ ASTĂZI**, dacă nu dai atenție și purtare de grijă celor flămânzi.
- Nu spune: **ȘI NE IARTĂ NOUĂ GREȘELILE NOASTRE PRECUM ȘI NOI IERTĂM GREȘIȚILOR NOȘTRI**, dacă nu ești dispus să ierți pe alții, dacă nu poți să faci pace cu semenul tău.
- Nu spune: **ȘI NU NE DUCE PE NOI ÎN ISPITĂ**, dacă vei continua să păcătuiești.
- Nu spune: **CI NE IZBĂVEȘTE DE CEL RĂU**, dacă nu lupți împotriva păcatului.
- Nu spune: **AMIN**, dacă nu iei în serios cuvintele Domnului.

Text cules și adaptat de Constantina Mărgineanu

Să-i ajutăm și noi !

Pentru cei rămași fără agoniseală și fără adăpost în urma inundațiilor catastrofale din Lunca și Delta Dunării organizăm în continuare colecte în bani și materiale de construcții. În acest scop, adresați-vă la epitropul parohial.

Întrunirea Mondială a Liderilor Religioși

La această reuniune, desfășurată în perioada 3-5 iulie 2006 la Moscova, la care au participat lideri religioși din întreaga lume, a fost prezent și Prea Fericitul Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Evenimentul a fost organizat de către Consiliul Interreligios al Federației Ruse, Consiliul Interreligios al Comunității Statelor Independente și Patriarhia Moscovei.

Printre temele abordate s-au numărat: **rolul religiei în societatea de astăzi, educația tineretului, moralitatea în economie, dialogul dintre comunitățile religioase și căile de combatere a terorismului.**

Revenit în țară de la Moscova, Întăistătorul Bisericii Ortodoxe Române a subliniat principalele idei care s-au conturat în urma acestei Întruniri Mondiale a Liderilor Religioși: „Omul, ca ființă a lui Dumnezeu, creație divină, are dreptul la o viață mai bună, la o viață de dreptate, de îndestulare materială, dar și sufletească. În al doilea rând, omul nu poate să trăiască fără valori, fără religie. Poate niciodată în viața omenirii nu s-a exprimat în atâtea cuvinte și în atâtea feluri valoarea religiei. Iar s-a ajuns la un numitor comun: omul este făptură a lui Dumnezeu, dar valoarea lui stă în dragoste, căci este rolul dragostei și iubirii lui Dumnezeu, și atunci omul are nevoie de valorile acestea sufletești care să-i întrețină viața de familie, să-i asigure viitorul. Iată că așa ne întoarcem cu sufletele pline de aceste glasuri care și-au unit gândurile lor în aceleași sentimente de mai multă toleranță în lume, de mai multă apărare a drepturilor omului, de mai multă frățietate. Cu toții am condamnat îndeosebi terorismul”.

În cadrul sesiunii de marți a Întrunirii Mondiale a Liderilor Religioși, desfășurată la Moscova, Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist a adresat participanților un mesaj din partea Bisericii Ortodoxe Române. În acest mesaj, Prea Fericirea Sa a subliniat importanța întrunirii de la Moscova care reprezintă „împlinirea unei sacre datorii de conștiință și chiar a unui imperativ moral.”

Știre preluată de pe site-ul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu – tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei – tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank